

Dokončení článku z předcházejícího čísla

Vážení čtenáři, byli jste úspěšní při hledání klokana v prvním článku? Zřejmě ano.

Nejspíš jste ale byli neúspěšní při hledání jména autora... Znalci jej však jistě poznali podle nohou na fotkách, ano je to Jirka Šrámek. Vinou tiskařského šotka jméno vypadlo, za což se velice omlouváme.

Uluru, neboli Ayers Rock je 500 milionů let stará krvavě rudá pískovcová skála vysoká 350 metrů s obvodem 8 kilometrů. Pro mě výzva k létání – ještě před startem jsem už měl v hlavě krásné kontrastní fotky. Východ slunce, žlutý padák s rudou skálou, prostě nádhera. Přespali jsme v blízkosti Uluru a ráno mi bylo jasné, že tady je opravdu něco mystického nebo

Křížem kráčem Austrálií

Uluru - kultovní místo na kterém se létat nesmí... tak alespoň u něj nafouknout padák

magického, ale hlavně, že létat tady by bylo stejné, jako létat u nás v chrámu Sv. Víta. Pro Aborigince je jejich „The Rock“ - „...důležité kultovní místo spojené s dobrou sněň, kdy byla vytvořena pozemská příroda a zajištěno věčné pouto éry nadčasové věčnosti se všemi pozdějšími formami života...“. Prostě kostel, takže žádné létání.

Stále jsme se potýkali s teplotami okolo 50°C na slunci a hejny much, kterých se nezbavíte a lezou vám úplně všude a dokonce dokážou létat při jakékoliv síle větru.

Dalším cílem byl 950 km vzdálený **Tenant Creek**. Podle mapy tam měli mít benzín a něco k jídlu. Ve skutečnosti jsme našli jen čerpací stanici s malým barem,

úplně bez střechy, benzínu i vody, ale s VB - „Victoria Bitter“ (australskou nejoblíbenější značkou piva). Obsluha, kterou tvořili tři chlapi, nevěděla, jestli je noc nebo den, natož jaký se píše rok, protože byli úplně namol. Zřejmě už několik desetiletí. Když jsem jim druhý den poléтал nad hlavou, museli si myslet, že už prožívají delirium tremens a mají halucinace.

My jsme ale pokračovali dál a otočili na východ.

Těšili jsme se opět na pobřeží, které už bylo na dosah - pouhých 1500 km. Přes Mount Isa do **Townsville**. Konečně voda a zaplat pánbůh za svahování na přímořských dunách a útesech. Kromě toho leží na východním pobřeží i několik krásných a zajímavých terénů, na kterých se dá létat termika.

Z Townsville do Sydney to je přes 3000 km a ty jsme chtěli využít k létání. Novinkou v našem plánu byla možnost přivydělat si pár „doláčů“ příležitostnou prací při sklizni tropického ovoce. Musím přiznat, že mě tenhle nápad vůbec nenadchl, ale sám jsem „rád“ musel uznat, že peníze potřebujeme. Nakonec jsme to zkusili s mangem na farmě v blízkosti **Mackay**. Pro totální vyčerpání jsme náš pokus o rychlé zbohatnutí po

týdnu s úspěchem zase ukončili. Galeje musí být proti sklizni manga romantickým výletem na veslici.

Ale zpět k létání. Jeden z nejkrásnějších přímořských terénů na svahování je bezpochyby **Rainbow Beach**. V deset hodin ráno nazujete sandály a přilbu, a jen v trenýrkách a tričku z pískové duny přímo na pláži s padesátimetrovým převýšením odstartujete a odtud se vydáte na šest kilometrů dlouhý let podél poloostrova, který vypadá jako kosa zařiznutá do modrého oceánu. Nekonečná hra s větrem, pískem a mořem začíná. Pozoroval jsem, co ve vzduchu vyvádí místní borci a po chvíli se tak jako oni začal spouštět z výšky k hladině oceánu ve spirálách, SATech a wingoverech. Bez problémů se mi dařilo i z minimální výšky vyškrábat zase nahoru.

Foto Ivana Urbancová a Jirka Šrámek

www.CHORCHE.COM
PARAGLIDING

FRANCIE - PROVANCE 1.-10.července
SLOVINSKO - LIJAK 27.-31.července
SLOVINSKO - GOZD, KRVAVEC 3.-7.srpna
PG & PPG kurz 16.-22.července & 20.-26.srpna

ŠKOLA BEZMOTOROVÉHO A MOTOROVÉHO PARAGLIDINGU
PRODEJ VYBAVENÍ & SECONDHAND PADÁKŮ A KROSEN
ZÁJEZDY ZA LÉTÁNÍ +420 777 803 093
TANDEMŮVÉ LETY +420 776 803 094

A tak to tam funguje celý den a rok co rok. Jediný problém v této příjemné hře je lidský faktor. Jakmile začnete vymýšlet nové manévry a vybírat je hodně nízko nad zemí nebo nad vodou, je lépe ve vlastním zájmu dát si pauzu a „zklidnit hormony“.

Kromě Rainbow Beach je v Queenslandu a New South Walesu na pobřeží mnoho možností k svahování všeho druhu a tyto terény je příjemné proložit létáním termiky na kopcích, které se jmenují např. **Mt. Tamborine, Beechmont, Laurieton nebo Crystal Castle** a další.

Všude jsme byli, ale ne všude polétali. Já se ale nejvíc těšil do Manilly.

Manilla leží vzdušnou čarou 250 km od pobřeží a 350 km severně od Sydney. Je to malé, úplně líné městečko jako vystřižené z westernových filmů. My jsme po delším bloudění prašnými cestičkami okolo Manilly

objevili to, proč jsme sem vlastně přijeli. **Godfrey Wenness** tu v buňkách rozsázel na své farmě nechová užitečný skot nebo ovce, ale padáčkáře a rogalisty. Patří mu nejen velice rozsáhlá území, ale i kopec **Mount Borah**, ze kterého je možno startovat

Tak tohle je Rainbow Beach - Duhová pláž na východním pobřeží

...a ta vrtule má v průměru 40m

na všechny směry větru do okolní vyprahlé krajiny. Godfrey je původem Rakušan a žije se létáním, prodejem vybavení a kromě toho je to velmi dobrý pilot. Ze svého 200metrového kopečku uletěl celých 330 km.

My jsme se párkrát sklouzli na tandemu a bylo to vždycky stejné. Silný vítr, první tak osmičkový stoupák, základna přes 3000 m, pak druhý stoupák a třetí už bylo jen zaprášení se od bot na 60 km a více. Největší problém je se pak dostat zase zpátky mezi lidi, ale když už v Austrálii auto vidíte, určitě vás svezte. Godfrey tvrdí, že u něho se létá 300 dní v roce. Já jsem si slíbil, že tady příště uletím 500 km s tandemem a vrtulí na zádech.

Náš výletík se pomalu chýlil ke konci.

Uplynuly tři měsíce a my sedíme v Sydney na **Kings Crosse** v podzemní garáži a prodáváme celkem úspěšně našeho Fordíka. To ovšem ještě ani náhodou netušíme, že na tom samém místě budeme opět sedět za deset měsíců znovu a neuvěřitelnou náhodou si koupíme opět našeho staronového Fordíka zpět, a že v něm stráví-

me dalších pět měsíců a ujedeme dalších 25 000 km. Právě tak netušíme, co nás všechno čeká při našem dalším výletu na západní pobřeží.

Teď, když píšu tyto řádky, máme za sebou už i tento výlet do divoké západní Austrálie. Všechno jsme to přežili, moc jsme si to užili, pěkně jsme tam polétali a plánujeme další výlety za dalším dobrodružstvím např. expedici do zakázaných prostor mezi domorodce nebo maratón na motorových krosnách z Port Augusty do Darwinu (pouhých 3 500 km outbackem).

Tohle ale už není vyprávění pouze pro tento časopis, ale námět na knihu. Osobnímu zážitku se ale stejně nic nevyrovná...

Pokud vás Austrálie na papíře uchvátila, tak věřte, že realita je daleko silnější a příští výlet už můžete plánovat společně s námi.

Jirka Šrámek
www.chorche.com

